

Onze Jongens

MAANDBLAD VAN „VALKENHEIDE”
OPVOEDINGSGESTICHT VANWEGE DE NED. HERV. KERK VOOR JONGENS

Weer de tucht van den jongen niet.

Spr. 23:13.

AANGEHOUDEN EN DEN CENTRAALBOND
VAN CHRISTELIJK-FILANTROPIsche
— INRICHTINGEN IN NEDERLAND. —

ONDER REDACTIE VAN DEN PREDIKANT-
DIRECTEUR DS. H. R. MEEUWENBERG.

En Jezus zeide: Jongeling,
Ik zeg u, sta op.
Luk. 7:14.

BESTUURSLEDEN:

Dr. J. TH. DE VISSER, Wassenaar, Voorzitter; Jhr. Mr. W. A. BEELAERTS VAN BLOKLAND, te Wassenaar, Secretaris; Mr. J. A. A. LISMAN, 's Gravenhage, 71 Sweelinckplein, Penningmeester; Dr. C. F. M. DEELEMANN, Pred. Grevenblecht; Ds. A. DE HAAN te Zwolle; Mr. S. J. HOGERZEIL, 's Gravenhage; Ds. J. W. A. KLINKHAMER—BREDIUS, Hilversum; Jhr. Q. J. VAN SWINDEREN, Loosdrecht; Mr. H. C. DRESSELHUYTS, 's Gravenhage; Ds. M. HEFTING, Elst (G.); Mr. W. F. E. SPIERING, Breukelen.

Dit blad verschijnt maandelijks.

Prijs per jaargang f 1,—. Contribuanten ontvangen het gratis.
Adres voor de administratie: VALKENHEIDE,
MAARSBERGEN.

Advertentiën (6 cent per regel), adresveranderingen enz
te adresseeren naar „VALKENHEIDE” te MAARSBERGEN.
Advertentie-Abonnement bij overeenkomst.

Kroniek.

Mijn maandpraatje aanvangende kan ik bijna niet nalaten, zooals dat een buitenmannetje gaat, te beginnen over het heerlijke weer. De gansche schepping Gods is één lusthof, vol van heerlijke lenteweelde. Een maand vroeger dan andere jaren bloeien de fruitboomen, groenen de beuken. Neen, we hadden in de laatste jaren niet die heerlijke voorjaarsdagen, maar nu zijn ze er weer, de eene na den anderen. God is genadig en doet ons niet naar onze zonden. Een mildheid spreidt Hij ten toon overal waar we ons oog laten gaan. We kunnen niet dankbaar genoeg zijn, want alles roept tot aanbidding van Hem, die Zijn Schepping voedt en onderhoudt.

Het is druk in den tuin. In 't voorjaar zijn er nu weer enkele weken waarin heel veel gedaan moet worden. Poten, zaaien, verspenen, tuinen opknappen enz. enz.

Het is druk ook op de boerderij. En weer doet zich daar voor den boer een bijzonder en droef werk voor. Weer brak tongblaar uit onder ons vee. Een ware beproeving, nu tweemaal binnen een jaar. Bleven de vorige maal alle dieren in leven, thans is dat niet zoo. Vijf prachtkalveren, één pink en één beste koe zijn aan de ondermijnende ziekte gestorven. Wat lijden die arme beesten daaraan! Over het algemeen begint de ziekte te wijken en we hopen de andere dieren te mogen behouden. Tot in den nacht wijdt de Boer zijn zorgen aan de patiënten en indien ook de overigen het leven behouden, we kunnen wel vaststellen dat de waarde van onzen veestapel op dit oogenblik aanmerkelijk gedaald is. Erg jammer en droef. Evenwel: „zouden we het goede van God ontvangen en het kwade niet?”

Druk is het ook op den timmerwerkplaats. U moet weten dat deze week de nieuwe directie-vertrekken in het Centraal gebouw worden in gebruik genomen.

Het vroegere Groepje V werd veranderd en nu mogen we zeggen dat we doelmatig geïnstalleerd zijn. De verlaten kamers worden veranderd tot een grooteren groep V, waar niet 10 maar 20 jongens kunnen zijn. Het is nu aan de timmerwerkplaats daarvoor binnen korten tijd het meubilair te leveren, zooals kasten, tafels enz. We hopen in onze nieuwe vertrekken gezegend te worden door Hem

van Wien alle zegen op ons werk afdalen moet. Hij leidt er ons door Zijn Woord en Geest en geve dat we er veel werk mogen doen en er vele goede, opbouwende gesprekken over onzen arbeid mogen hebben, gesprekken met medearbeiders en gesprekken met onze jongens. Er worde bovenal gebeden, want het is onze dagelijkse ervaring dat wij wel veel kunnen beschouwen en beredeneeren, maar dat God het is, die het werk eigenlijk doet. Wij kunnen beraadslagen, vermanen, onderwijzen en wat niet al, maar dat alles baat niets en heeft geen werkelijke waarde als de geestelijke ondergrond niet aanwezig is, waarop het gebouw moet gevestigd worden, zal het wezenlijk vaststaan. Wij moeten vóór alles geestelijke leidlieden zijn, ons werk moet een geestelijk werk zijn.

Druk is het ook op de werkplaats onzer ververs. In het voorjaar is er allerlei op te knappen. De schoonmaak brengt dat zoo mee en deze is ook bij ons weer in vollen gang.

U moest eens zien wat een ijver, bij onze corveés. Het is alsof ze een weddenschap hebben aangegaan met de meest nijvere en meest zindelijke huismoeder, wie straks het best voor den dag zal komen. Krachtig wordt hier de zaak aangepakt, stofnesten worden naarstig uitgeroeid en grondig alles uitgebezemd. De ververs komen er dan ook bij te pas, ja, we zouden ze wel overal te gelijk willen hebben, hier een plint, daar een deur, ginds een plafond.

Druk is het ook op ons nieuwe bureau. We hadden een groot aantal jongens in gezinnen te brengen en zijn daarmee al een flink eind gevorderd. Het is een niet gemakkelijk werk en kost zeer veel tijd en overleg eer een knaapje bij zijn baas en zijn pleegouders is aangeland.

Voor iederen knaap afzonderlijk moeten we het milieu zoeken, waarin hij het best zal passen. De een moet een kleine baas hebben in eenvoudige omgeving, de andere kan wel een grootere verdragen in drukker gedoe. En vindt het nu altijd maar eens zooals men meent dat het eigenlijk zijn moet. Dan kleeren gekocht. Weer een dag verloren. Dan naar de nieuwe standplaats getransporteerd. Weer van ons een dag weg. Gelukkig dat onze beambte LOOSJES ons nog al eens van dienst is met het achterbankje op de Indianmotor. Maar die hulp mogen we ook niet altijd vragen. Met dat al is het een prachtig werk, dat plaatsen

van onze mannetjes bij een baas en in een gezin. Hoe toetakeld kwam zulk een scheepje hier aan en hoe gaat het met volle zeilen de werf af, de haven uit. Of er ook kleinere of grootere ongelukken dreigen te komen? Daarnaar gaan we dan spoedig eens informeren, want ook hier is voorkomen beter dan genezen. We kunnen aan de zorg voor vertrokken jongens nimmer genoeg doen. We doen er altijd te weinig aan en de tijd nadert met haast dat ik het Bestuur dienaangaande nieuwe voorstellen zal moeten doen.

We kunnen echter over onze buitenverpleegden over het algemeen zeer tevreden zijn en hopen dat deze reeks vertrokken vrienden het minstens even goed maken zal en ons niet teleurstellen zal.

Zijn alzoop plaats en opgekomen, met spoed worden ze door nieuwe discipelen ingenomen. Van alle zijden komen ze aan, soms vier tegelijk. Eveneens een aangename taak: hen te ontvangen en de Stichting binnen te leiden. Wat zullen ze ons brengen? Zal die praatjesmaker een lucht-hartig jongentje blijken te zijn, zal die stille knaap een stiekemerd zijn, zal dat zwarte gezicht een moeilijk karakter zijn? We hebben gegevens en zullen eens afwachten. We zullen met blijdschap aanvangen, ons vertrouwen schenken, een nieuw begin maken. We willen zelfs van dien knaap, die veertig diefstallen achter den rug heeft, het beste verwachten. We blijven gelooven in de hernieuwende kracht van het Evangelie en zijn van meening dat we daarin het krachtigste wapen hebben ter bestrijding van diep ingewortelde ongerechtigheid. Of liever: niet *wij* doen het door middel van dat wapen, maar het Evangelie zelf doet, *God* doet het door zijn Woord en Geest en *wij* hebben bruikbare werktuigen te zijn in Zijn machtige hand.

Druk is het, ook met het oog op de naderende voltooiing van een gedeelte van den uitbouw. Als het nieuwe groepverblijf klaar is, zal het op eens vol zijn, en als het observatiehuis gereed is, zal het eerst voor gewoon jongenshuis moeten dienen en later als ons groote jongenspaviljoen klaar is, zullen we het observatiehuis pas aan zijn doel kunnen doen beantwoorden. We zullen dus moeten gaan zorgen voor het meubilair niet alleen, maar bovenal voor geschikte mannen op de rechte plaats. We zullen in de Bestuursvergadering wel iedere maal tijd tekort komen. Gelukkig dat we niet bang zijn voor werken, als God ons gezondheid en krachten wil verleen en gelukkig dat de Heeren Leden des Bestuurs genoegzaam belang stellen om alle dingen naar hun waarde te behartigen. Als nu de Gemeente en de Kerk maar toont de schouders mede er onder te willen zetten en de kring dergenen, die medesteunt, maar krachtig zich uitbreidt. We hebben daarover geenszins te klagen. Oude trouwe vrienden laten telkenmale weer van zich merken. Zij beschamen onze verwachting niet en zenden ons hun gift en collecte ongeveer in den tijd waarin we die met bescheidenheid verwachten mogen. Dien trouwen gevers zeggen we, ook thans weer, hartelijk dank en we heeten de nieuwe belangstellenden weer welkom. Zeker, er zijn vele nooden in onzen tijd en de geefkracht vermeerderd er niet op bij velen. Daarom zijn we te meer erkentelijk en waardeeren ten zeersten ieder offer. God zegene allen, die „Valkenheide“ in gebed en door gaven gedenken. Ideaal blijft: *Eens per jaar in iedere gemeente een collecte voor Valkenheide*. We blijven hopen op de hulp van alle gemeenten, behalve van die, welke, terwille van ons beginsel, verhinderd mochten zijn, iets voor onze jongens te doen. Wij wachten er ons voor onze knapen op te leiden tot eenige partij en discusseeren volstrekt niet over kleinzielige kwesties, die in de kerk verdeeldheid en scheuring veroorzaken. Er zijn belangrijker vraagstukken. Een degelijk Bijbelsch en practisch Christendom lijkt ons van hoogere waarde en de vraag: Kent gij Christus als uwe Verlosser? is ons van oneindig meer beteekenis. Dat bovendien in den Bijbel, waaraan we niets toevoegen en waarvan we niets afdoen, de hoofdlijnen aanwezig zijn voor eene opvoeding, die den weg wijst dóór het leven heen en naarboven, wordt ons steeds meer duidelijk en dat we, inzonderheid in onzen boozen tijd, zulk een onbewegelijken grondslag noodig hebben, staat evenzeer vast.

En wie de gespannen aandacht onzer jongens opmerkt als we hun eenvoudig, klaar en frisch de bijbelsche tafreelen schilderen, ook de psalmen verklaren, gevoelt dat Gods Woord in hun harten aanraking vindt, de gewetens raakt en een machtige stuwkracht is op den eenigen veiligen weg. We gaan geen stap mee met allerlei beschouwingen en opvoedkundige methodes, die ons van dit uitgangspunt afvoeren, wie weet waarheen.

M.

Van 'n huzaar.

Wij, Valkenheide-menschen, zijn, als we reizen willen, aangewezen op een spoorwegstation, dat, ja, wel gelegen is aan een der groote lijnen, maar dat toch onzes inziens, door te weinig treinen wordt aangedaan. Gevolg daarvan is, dat de reiziger uit 't noorden, die Valkenheide tot doel koos, soms een of meer uren gedwongen rust moest nemen.

Zulk een rust bracht mij kort geleden in de drukte van onze hoofdstad. 't Lijkt protest tegen de rust, dat zoeken van 't gedrang van de meest drukke straten van Amsterdam. Nu, welkom was me mijn reispauze ook allerminst, maar protest tegen iets abstracts als een pauze, is een doorn in de hand eens dronkaards. Neen — maar 't is geloof ik voor ons niet verkeerd, wanneer we ons eens even bewegen in de soesah, waaruit een goed deel van onze verpleegden gerukt werd. Dan begrijpen we weer even, waar ze zich bewogen, toen wij ze nog niet kenden. Om hun een milieu te scheppen, waarin ze ruim ademen, moeten we toch ook het milieu eenigszins kennen, waarin ze dreigden te verstikken: een heideplant wil op de klei niet voort.

Daar stap ik dan, in echt gevoel van buitenmensch, die z'n best doet zich aan te passen, door de drukke straten. Ge moet óók buitenmensch zijn om precies te weten, hoe ik me voelde en dan kunt gij ook begrijpen, dat ik niet vrij van schrik bleef, toen ik plotseling achter mij m'n naam hoorde noemen. Ik kreeg een gevoel alsof ik me tegen de regelen van de samenleving had gedragen en me deswege te verantwoorden had. Maar zoo erg was 't niet. Toch zou er nog reden genoeg tot angstzweet zijn geweest, indien de huzaar, die me aansprak niet een hoofd droeg, dat ik meer gezien had.

„Genavend, meneer!”

Ik weet niet meer wat ik zei, maar in elk geval moeten m'n woorden blijdschap uitgedrukt hebben, want ik was blij hier zoo onverwacht voor me te zien een van mijn oude jongens, trouwens nu geen jongen meer, maar een bonk van 'n huzaar. Hij had me gezien van uit de tram, had even getwijfeld, 't was toch immers haast onmogelijk, was toen maar uitgestapt.

„Hoe kom jij hier?”

„Voor de staking, meneer. Hulp van de politie.”

Hulp van de politie! Ik zal mijn lezer niet vermoeien met het verhaal van onze wandeling, die culmineerde in de afdeling melksalon van de Bijenkorf en eindigde bij de tien-uur-trein richting Breukelen. En ook niet met onze gesprekken, die natuurlijk het verleden, het heden en de toekomst omvatten. Maar ik wilde vragen, u eens even in te denken wat zoo'n jongen nu in de laatste, laten we zeggen drie, vier jaren heeft moeten verwerken. Natuurlijk niet zonder reden kwam hij op onze Inrichting. Ik twijfel niet, of hij heeft dit wel gemeen gehad met de meesten onzer vriendjes, dat een politieagent hem een leeuw op den weg was. En nu? — woord en geste laten duidelijk uitkomen, hoe nauw hij 't meent met z'n plichten en dienst van . . . de politie. Welk een overgang! Welk opvoeder zou de handen durven uitsteken naar de eere van zooiets mogelijk gemaakt te hebben? Welk een duidelijk bewijs, dat Hooge draagkracht hier werkzaam was.

Ik zie den aanstaanden huzaar nog vertrekken van de Stichting. Als hij 't las, zou hij kleuren: in tranen, vanwege het opzien tegen den dienst. Dat zou niemand gedacht hebben van zoo'n ruwe gast. Maar wie hem meer van nabij kende, wist van z'n gevoelig hart. Toch was ik waarlijk niet zonder zorg over hem. Maar zie, God

was er ook nog! Dat merkte ik nu weer zoo echt. En dat vergeet, geloof ik, de opvoeder wel eens. Zoo ik al van gedachte was geweest dat wij werkelijk onze jongens door de gevaren heen kunnen brengen, dan zou ik hier toch immers eerlijk moeten bekennen, dat ik het niet gedaan had: 't was al meer dan een jaar geleden, dat ik hem voor het laatst ontmoette. God zorgde.

„Hem laten besturen,” „met een onbeperkt vertrouwen op Hem bouwen,” zoo zingen we toch vromelijk en maar al te vaak is 't lied niet van de lippen of we zitten alweer in de put over dit en dat. Maar dat is fout!

Dat moeders met zorg hun jongens in dienst zien trekken is zoo verklaarbaar. Voor het zedelijk en geestelijk welzijn van den soldaat wordt ook te weinig gedaan dunkt me. Maar ik was zoo blij, dat ik mijn ouden knaap zóó ontmoette, dat ik zulk een bezorgde Moeder wel haast tot rust zou durven manen en zeggen: ge zijt zoo druk, wees toch kalm en laat God nu ook eens wat doen voor u en uw kind.

Warrig hout.

Alle hout is geen timmerhout.

En alle timmerhout is niet hetzelfde hout.

Alle man is geen timmerman.

En iedere timmerman is niet dezelfde man.

En als nu een man een stuk hout heeft dan kan er iets tot stand komen als dat hout timmerhout is en die man timmerman. En als er uit dat hout niets wordt gewrocht dan kan het zijn, dat dit hout geen timmerhout was, maar mogelijk is óók, dat de man, wien het ter bewerking was toebetrouwd geen timmeren verstond.

Er zijn meer onbekwame timmerlui dan ongeschikte stukken timmerhout.

Schaaf nooit tegen den draad in, want dan vliegen de stukken er af en de plank wordt nooit glad.

Dat weet reeds de krullejongen, maar....

Dat timmerhout, dat.... Daar heb je nu mahagonihout! Mijn beste man, wijs me den draad maar aan en ik zal het polijsten, dat het een lust is.

Den draad te vinden is zoo moeilijk — en toch noodzakelijk. Met den draad mee, schuin, misschien zelfs dwars er op; maar den draad onderscheiden en daarnaar zich richten is noodig om het doel te bereiken.

„O, mijnheer, het is zoo'n dwarse. Er staat zoo'n warrig hoofd op. Zoo klaagde een pleegmoeder over den twintigjarigen pleegzoon, die het voetballen niet wilde laten, waaraan de oude vrouw zich zoo ergerde. „Ik heb ook een kop,” was zijn antwoord geweest op haar gebod „je zult het laten.”

Even later was ik bij den „dwarse” op karwei en na handdruk en groet babbelden we over werken en rusten, over arbeid en spel....

Je voetbalt dus niet meer, Jan? Dat gaat je zeker wel aan je hart, jongen?

Ik.... ik.... ik voetbal wel mijnheer.

Zoo? Ik dacht dat de oude vrouw daar zoo'n hekel aan had!

Dat heeft ze ook. Ze heeft gezegd je zal het laten. Maar ik vind het niks erg, zoo'n beetje voetballen. U toch ook niet, mijnheer?

Wel neen, Jan, dat weet je wel beter, maar ik dacht dat jij een Zeeuw was.

Ben ik ook, mijnheer, maar de Zeeuwen willen ook wel voetballen.

Dat geloof ik best jongen, maar als het moet, zouden ze het dan ook kunnen laten?

Nou, geloof het maar, mijnheer!

Ik hoop dat jij een echte Zeeuw bent, Jan.

Ja, maar.... Mag ik dan niet voetballen?

Mag ik....? Ik hoop dat je niet zult *willen*! Maar als je het niet kan laten dan wil ik wel eens voor je praten met de oude vrouw.

Ik gaf het gesprek een andere wending, en koutte nog wat over het mooie weer en de bloemen, totdat het tijd van vertrekken was. Teen scheidden we en op mijn vraag: „Wat spreken we af over het voetballen,” klonk het antwoord: Ik doe het niet meer, mijnheer!

Twee dagen later ontvingen we een postpakket uit G. Het bevatte een tricot „voetbalbroekje” dat Jan had genomen voor de a.s. „match”, maar dat nu overbodig was.

Warrig hout is zeer moeilijk te bearbeiten. Maar de schoonste vlammen bevinden zich in het warrigste materiaal.

Het meeste hout is wel timmerhout, maar de meeste menschen zijn geen timmerman.

N.

Wij zoeken plaats voor tuinjongens, reeds ± 3 jaren in onze groentenkwekerij werkzaam geweest. Ze behoeven niet bij den baas thuis te zijn. Brieven aan den Directeur van Valkenheide.

Ontvangen Giften.

Met hartelijken dank ontvangen:

Door de Directie:

N. N. te Woerden f1.25; P. V. te A. f3.50; Zuster v. d. St. f2.50; Ds. G. M. K. f5; Door Ds. L. S. C. te M. f5; Ds. G. V. te N. L. f20; „Paaschgave”, postmerk Amsterdam f200; L. B. te S. f11; Coll. Wijk bij Duurstede (pr. b. Adj. Dir.) f16.86⁵; Coll. Wezepe f11.81; Coll. Aalten f14.86; Coll. Holysloot f5.79; Coll. Oude Tonge f25; Coll. Hees f10; Coll. Zonnemaire f7.50; Coll. Zevenbergen f10; Coll. Loenen a/d Veluwe f11.60; Cat. bus Ds. Q. te S. f5; Cat. bus Ds. de J. te L. f2.50; Door Ds. M. J. S. te M. „van aannemelingen” f4; Kerkeraad Nieuwland f15; N. te N. f1.50; Busje 149 (Hendrik v. A. te A.) f8.44; Busje 150 (Barend W. te A.) f4.22.

Door den Penningmeester:

Collecten: Groesbeek f5; Kuinre f4; Breedevoort f10; Ommen f27.91; Zeist f15; Rijsaterwoude f3.88; Utrecht f423.30; Colijnsplaat f23.

Giften: Kerkvoogdij te Oosterbierum f20; Ds. de J. te Delden f6; Kerkeraad Doesburg f5; Kerkvoogdij Bayum f50; Kerkeraad Biervliet f10; door den Heer en Mevrouw P. M. te H. 't H. een geyzer voor het observatiehuis, een spiegel, een pendule, schilderijen, boeken enz.

Statistiek der verpleegden over de maand Februari.
Toestand op 29 Februari 1920.

<i>Verpleegd in de Stichting:</i>		
Regeerings-jongens	60	
Pupillen van „Valkenheide”	10	
Voor particuliere rekening	16	
		86
<i>Elders geplaatst, onder ons toezicht:</i>		
Regeerings-jongens	24	
Voorw. Ontslagen	16	
Pupillen van „Valkenheide”	14	
		54
<i>Totaal der afgeschrevenen:</i>		
Meerderjarig geworden	43	
Teruggegeven aan Ouders, Voogden of Regeering	74	
Overleden	3	
		120

Totaal opgenomen, sedert de opening van „Valkenheide” op 4 Oct. 1912 (hoogste stamboeknummer).

260

De Dir.

Voor toezendingen ten bate onzer linnenkasten houden wij ons beleefd aanbevelen.

Adres: „Directie Valkenheide, Maarsbergen.”

Aan dengenen, die bij testamentaire beschikking de stichting mochten willen gedenken, deelen wij mede dat de wettelijk geldende titel is: „Opvoedingsgesticht vanwege de Nederlandsche Hervormde Kerk voor jongens (Regeeringskinderen en daarmee gelijkstaande voogdij-jongens).”

Aanmerkingen over foutieve adressen, dubbele exemplaren en adresveranderingen gelieve men rechtstreeks te richten aan Administratie Valkenheide, Maarsbergen.

Het adres van den Penningmeester, Mr. J. A. E. A. Lisan, is Sweelckplein 71, 's Gravenhage.

Dit blad wordt toegezonden aan alle Kerkeraden der Herv. Kerk, alsmede aan vele meer of minder gegoede particulieren over het gansche land. Het is daarom bijzonder geschikt tot adverteeren voor boekhandelaars en industrieelen op elk gebied, vooral ook op dat van land- en tuinbouw.

Advertentiën.

Van Lier & de Leur

UTRECHT, Oudegracht 30

o o Telefoon 1305 o o

Machinekamer behoeften,
 IJzerwaren,
 Tuinbouw-gereedschappen,
 IJzeren pijpen en hulpstukken
 VOOR
 STOOM-GAS- en WATERLEIDING.

**Van Rinkhuijzen
 & Herminghuijzen**

Twijnstraat 4 - Utrecht - Tel 1218.
 OPGERICHT 1770.

Handel in Chemicaliën, Verfwaren,
 Vernissen, Binnen- en
 Buitenlandsche Geneesmiddelen,
 Huishoudelijke Artikelen, Eau de
 Cologne, Toiletzeepen, Tandborstels,
 Tandpoeders, Tandpasta.

NAAML. VENN.
Veg. Hotel-Restaurant
-: „POMONA”. :-
 Catharijnesingel 80, UTRECHT.
 (hoek Westerstraat). :- Tel. Int. 1055.

Groote Oplagen

**Omvangrijke
 Drukwerken**

in korten tijd

Drukkerij C. VONK
WIJK BIJ DUURSTED

TELEF. INTERC.: No. 16

**Ondergoederen,
 Vakkleding,**

tafel- en bedgoederen,
 doeken, tricotgoederen
 in ruime sortering voorhanden in
 -: DE WITTE ROOS :-
 Zadelstraat 10, telef. 2130,
 UTRECHT. - H. SCHMIT.

Eigen ateliers, accurate, vlugge
 -: -: levering. -: -:
 WASCHBARE UNIFORMEN IN
 ALLE MONTEERINGEN.

H. A. BOSSHARDT,

Hofleverancier van H. M. de Koningin,
 Sedert 80 jaar gerenommeerd
 adres voor

**Witte Goederen,
 Manufacturen enz.**

Inrichting voor
 GESTICHTS-INSTALLATIES
 ENGROS. — Franco levering.
 MODELLEN en PRIJZEN
 op aanvraag.
 — OVERAL TE ONTBIEDEN. —
 LINNENGOED met naam-
 inweving.

Utrecht Twijnstraat 24/26

Telefoon 880.

Filiaal: Nobelstraat 26.

J.J.H. LAMMERTS

VAN BUEREN,

Neude 38-39 - UTRECHT.
Zakken.

Touwwerk.

Dekkleeden.